

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2004/17/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za umowę koncesji na usługi publiczne należy uznać umowę, przez którą zwycięskiemu oferentowi przyznaje się prawo do świadczenia autobusowych usług transportu publicznego w przypadkach, w których część wynagrodzenia stanowi prawo do gospodarczego wykorzystania usług transportu publicznego, przy czym jednocześnie organ zamawiający kompensuje usługodawcy straty powstałe w związku ze świadczeniem usług, a ponadto przepisy prawa publicznego regulujące świadczenie tych usług oraz umowa ograniczają ryzyko związane z gospodarczym wykorzystywaniem usług?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 2d ust. 1 lit. b) dyrektywy 92/13/EWG w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2007/66/WE ⁽²⁾ ma bezpośrednie zastosowanie na Łotwie z dniem 21 grudnia 2009 r.?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy art. 2d ust. 1 lit. b) dyrektywy 92/13/EWG należy interpretować w ten sposób, iż ma on zastosowanie do zamówień publicznych, które zostały udzielone przed upływem terminu na dostosowanie prawa krajowego do dyrektywy 2007/66/WE?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, Dz.U. L 134, s. 1

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych, Dz.U. L 335, s. 31

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 12 lipca 2010 r. — Nordea Pankki Suomi Oyj

(Sprawa C-350/10)

(2010/C 246/55)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nordea Pankki Suomi Oyj

Strona pozwana: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 część B lit. d) pkt 3 i 5 szóstej dyrektywy VAT 77/388/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że usługi swift, opisane w części 1 niniejszego postanowienia, wykorzystywane w obrocie płatniczym i do realizacji transakcji na papierach wartościowych pomiędzy instytucjami kredytowymi, są zwolnione z podatku VAT?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawa wymiaru (Dz.U. L 145, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-353/10)

(2010/C 246/56)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: M. Patakia)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do dostosowania się do dyrektywy Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego ⁽¹⁾ bądź w każdym razie nie podając wspomnianych przepisów do wiadomości Komisji, naruszyła zobowiązania, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy 2006/117 do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 25 grudnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 5.12.2006, s. 21.